

PORTRÉK A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA TAGJAIRÓL III.

Szerkesztette
HAMZA GÁBOR

AKADÉMIAI KIADÓ

A kiadvány a Magyar Tudományos Akadémia támogatásával készült.

Társszerkesztő
Deák Péter

Írta

Ádány Tamás, Badó Attila, Békés Ádám, Benke József, Czeti István,
Földi András, Hamza Gábor, Király Miklós, Koi Gyula, Kukorelli István,
Landi Balázs, Pókecz Kovács Attila, Sándor István, Schweitzer Gábor, Szabó Béla,
Szabados Tamás, Szoboszlai-Kiss Katalin, Tóth J. Zoltán, Váczi Péter

ISBN 978 963 664 066 8

Kiadja az Akadémiai Kiadó
1117 Budapest, Budafoki út 187–189. A. ép. III. em.
www.akademiai.hu

Első magyar nyelvű kiadás: 2024

© Hamza Gábor, 2024
© Akadémiai Kiadó, 2024

A kiadásért felelős az Akadémiai Kiadó Zrt. igazgatója
Felelős szerkesztő: Kovács Natália
Olvasószerkesztő: Rácz Attila
Nyomdai előkészítés: Mocsonoky Gábor
Fedélterv: Markó Natália
Termékmenedzser: Egri Róbert
Nyomdai munkálatok: Sowa Sp. z o.o.
Megjelent 24,67 (A/5) ív terjedelemben

Minden jog fenntartva, beleértve a sokszorosítás, a nyilvános előadás,
a rádió- és televízióadás, valamint a fordítás jogát,
az egyes fejezeteket illetően is.

Printed in Poland

Michel Lesage (1933–2009), a Magyar Tudományos Akadémia tiszteleti tagja

Michel Lesage 1933. október 25-én született Aire-sur-la-Lys városában (Département du Pas-de Calais), amely Franciaország legészakabbra fekvő megyéjében, a belga határ közelségében fekszik. A gyermeket a Michel André Albert Lesage névre keresztelték. Édesapja Albert Lesage, édesanyja Marcelle Collinet volt.

A későbbi professzor a Lille-i Egyetem Jogi Karán tanult 1956 és 1960 között, ahol alap-, mesterszakos, illetve később doktori fokozatot szerzett. Az egyetemi ifjúsági mozgalmak körében találkozott Jíří Pelikánnal (1923–1999), a Nemzetközi Diákszövetség [Union internationale des étudiants, (UIÉ)] főtitkárával, aki a prágai tavasz egyik későbbi irányítója volt, valamint a Csehszlovák Televízió igazgatója. A közös munka és barátság ösztönözte Lesage-t a kommunista rendszerek, valamint az orosz nyelv megismerésére.

Végzését követően a La Documentation française keretei között orosz-tudása miatt a szovjet anyagok referenseként dolgozott. Később lett tanársegéd. 1964 és 1965 között a Szovjetunió Tudományos Akadémiája Állam- és Jogtudományi Intézete vendégkutatója volt Moszkvában. Később 1969 és 1970 között a Columbia Egyetemen volt főmunkatárs, tudományos kutató. Majd 1969 és 1978 között a Centre national de la recherche scientifique (CNRS) Jog és Intézmények Összehasonlító Intézete igazgatóhelyettesi posztját töltötte be, majd 1979 és 2001 között igazgató volt. A későbbiekben az Université Paris I Panthéon-Sorbonne professzora [a Centre d'études et recherche en administration publique (CERAP) szervezeti keretei között].

1974 és 1977 között a tokiói Francia–Japán Ház (Maison franco-japonaise de Tokyo) elnevezésű kulturális intézet igazgatója volt. 1981 és 1986 között az egyik legjelentősebb közigazgatás-tudománnyal foglalkozó nemzetközi szervezet, a brüsszeli székhelyű Nemzetközi Közigazgatás-tudományi Intézet [International Institute of Administrative Sciences (IIAS)] főtitkáráként tevékenykedett.

Egyetemi oktatóként az Université Paris I Panthéon-Sorbonne és a párizsi Institut d'études politiques de Paris (Sciences Po) intézményeiben 1969 és 2001 között tevékenykedett. 1971-ben nevezték ki professzornak. A Sorbonne egyik vezetőjeként rektorhelyettes (vice-président) volt 1990 és 2001 között.

Feljegyezték róla, hogy nem túlságosan kedvelte az egyetemi nagyelőadások tartásának kötelmét, az örömet inkább a konferencia-előadások, illetve a szakdolgozati, illetve PhD-témavezetés, valamint a doktori védések jelentették. Különösen szeretett volna nyelvtudása okán egy jövőendő oroszul beszélő jogászprofesszor Doktorvatera lenni, de ez a kívánsága sajnos nem teljesült.

Az egyetem egyik legtöbbet utazó professzora volt, a Szovjetunió mind a 15 tagköztársaságában és az összes volt kommunista országban (és más államokban) több száz alkalommal járt négy évtized alatt. A francia külügyminisztérium, az Európa Tanács, illetve az Európai Unió is alkalmazta Lesage-t szakértőként.

A kommunista rendszereket vizsgálta összehasonlító jogi és politikatudományi eszközökkel. Közigazgatási jogászként, esetenként alkotmányjogászként hivatkoztak rá. Az új demokráciák szakértője volt, a szovjet (orosz), az egyéb volt szocialista országok, valamint a kínai jog kérdéseit is kutatta.

1990-től a Magyar Tudományos Akadémia tiszteleti tagja. (A tagságot 1990. május 21-én nyerte el.) A Sorbonne közigazgatás-tudománnyal foglalkozó folyóirata (*Revue française d'administration publique*) Tudományos Tanácsadó Testülete tagjai sorába választotta.

Első monográfiáját egyetemi tanulmányai elvégzését követően publikálta a törvényhozók igazságszolgáltatás működésébe történő beavatkozásáról *Les interventions du législateur dans le fonctionnement de la justice* (Paris, 1960) címmel. Lesage professzor fő kutatási területe a Szovjetunió közigazgatása volt, de kiválóan ismerte a legtöbb szocialista ország (különösen Csehszlovákia, Lengyelország, Magyarország) közigazgatási és politikai viszonyait. A szovjet közigazgatás, közigazgatási jog, alkotmányjog, és a politikai viszonyok kérdéskörei állottak érdeklődése homlokterében.

Számos monográfiát publikált ezen problémákról [időrendi sorrendben: *Les régimes politiques de l'URSS et de l'Europe de l'Est* (Paris, 1971); *Les institutions soviétiques* (Paris, 1975); *Le droit soviétique* (Paris, 1975); *La Constitution de l'URSS* (Paris, 1978); *L'administration soviétique* (Paris, 1981)]. Egy kismonográfiával járult hozzá a jogi sinológia irodalmának gyarapításához (*Les institutions chinoises* [Paris, 1978]). A professzor a szovjet közigazgatás egyik legelismertebb kutatója volt, számos külföldi konferencia meghívott előadójaként szerepelt előadásokkal.

Szívén viselte a kelet-közép-európai államok szakmai-jogi művelődését. Mintegy négy évtizeddel ezelőtt a mai HUN-REN Társadalomtudományi Kutatóközpont Társadalomtudományi Szakkönyvtára jogelődjének, az MTA Állam- és Jogtudományi Intézet könyvtárát és mintegy félezer kötetből álló nyugati nyelvű, legújabb szakkönyveket tartalmazó ajándékával gazdagította.

Az akkori Jogtudományi Intézet több, néhai akadémikusával és senior kutatójával is barátságot ápolt. Hálás tanítványai, pályatársai nemzetközi kutatógárdát felvonultató ünnepi kötettel köszöntötték a tudóst (Patrice Gélard – Gérard Marcou [eds.]: *L'État et le droit d'Est en Ouest: mélanges offerts au professeur Michel Lesage*. [Paris, 2006]). Michel Lesage tehetsége és szorgalma máig hatóan jó példa az őt követő fiatal nemzedékek számára.

Michel Lesage nem törekedett kitüntetések után sem az Université Paris I Panthéon-Sorbonne rektorhelyetteseként, sem a Magyar Tudományos Akadémia tiszteleti tagjaként. Szerepe volt a kommunista országok rendszerváltásában, mivel már a berlini fal leomlása előtt a külföldi akadémikusokkal gyümölcsöző eszmecserét folytatott az „alkotmánymérnökösködés” szakértőjeként. Jelentős szerepe volt az önálló Örményország alkotmányának kidolgozásában.

Tudományos értelemben utódot nem nevelt. Felesége, az orosz származású Dorota asszony, leánya, Natalie Lesage, illetve unokák maradtak utána. 2009-ben szomorúan értesülhettünk róla, hogy Párizsban Michel Lesage közigazgatás-tudós, az összehasonlító közigazgatás művelője, közjogász, az Université Paris I Panthéon-Sorbonne professor emeritusa, a Magyar Tudományos Akadémia tiszteleti tagja (IX. Gazdaság-és Jogtudományok Osztálya) elhunyt. Az általa hagyott út nehezen tölthető be.

Koi Gyula

Michel Lesage főbb munkái

Les interventions du législateur dans le fonctionnement de la justice. Paris, Librairie générale de droit et jurisprudence, 1960. 337.; Les régimes politiques de l'URSS et de l'Europe de l'Est Paris, Presses Universitaires de France, 1971. 375.; Les institutions soviétiques. Paris, Presses Universitaires de France, 1975. Collection „Que sais-je?” vol. 1590. 127.; Paris, Presses Universitaires de France, 1975. Collection „Que sais-je?” vol. 1052. 124.; La Constitution de l'URSS. Texte et commentaires. Paris, La documentation française, 1978. 142.; Les institutions chinoises. Paris, Presses Universitaires de France, 1978. Collection „Que sais-je?” vol. 1754. 127.; L'administration soviétique. Paris, Economica, 1981. 254.

Felhasznált irodalom

Bertók Krisztina – Fekete Gézáne – Hay Diana (összeáll.): *Tiszteleti tagok* [alapadatai] – Michel André Albert Lesage. In: Balogh Margit – Burucs Kornélia – Hay Diana – Markó László (összeáll.): *A Magyar Tudományos Akadémia tagjai III. R–Zs.* Budapest, MTA Társadalomkutató Központ – Tudománytár, 2003. 1470.; Patrice Gélard – Gérard Marcou (eds.): *L'État et le droit d'Est en Ouest: mélanges offerts au professeur Michel Lesage*. Paris, Société de législation comparée, 2006. 551.; D.M.: *In memoriam Michel Lesage (1933–2009)*. *Revue Française de Droit Constitutionnel* 20 (2010) 2. (N° 82) 443–444.; Patrice Gélard: *Le chercheur et humaniste* [Michel Lesage]. *Revue Française de Droit Constitutionnel* 20 (2010) 2. (N° 82) 444–445.; Slobodan Milacic: *Le collègue et l'ami* [Michel Lesage]. *Revue Française de Droit Constitutionnel* 20 (2010) 2. (N° 82) 446–447. és Koi Gyula: *Michel Lesage (1933–2009)*. [Nekrológ]. *Állam- és Jogtudomány* 51 (2010) 2. 219–220.